

На основу чл. 112. став 5. Статута Филолошко-уметничког факултета у Крагујевцу, а у складу са чл. 11. Правилника о пријави, изради и одбрани докторске дисертације Универзитета у Крагујевцу, ВД декан Факултета доноси

РЕШЕЊЕ

Извештај бр. 01-3627 од 12.10.2015. године Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације кандидата **Љиљане Петровић** под називом „*Историја, траума и трагање у делима Барбиса, Малапартеа, Жапризоа и Барика*“, ставља се на увид јавности објављивањем на сајт Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу у трајању од 30 дана.

Извештај се ставља на увид јавности у складу са последњим изменама и допунама Закона о високом образовању („Сл. гласник РС“ бр. 99/2014.).

ВД декан Факултета,

Проф. др Иван Коларић

Доставити:

- Универзитету у Крагујевцу,
- сајту ФИЛУМ-а
- архиви Факултета.

ЗАХТЕВ

ЗА ДАВАЊЕ САГЛАСНОСТИ НА ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОЈ ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

Шифра за идентификацију дисертације _____
Шифра УДК (бројчано) 821.133.1-31.09(043.3) Barbusse Н. 821.133.1-31.09(043.3)
Japrisot S. 821.131.1-31.09(043.3) Baricco А. 821.131.1-31.09(043.3) Malparte С
Веб адреса на којој се налази извештај Комисије о урађеној докторској дисертацији:
www.filum.kg.ac.rs

СТРУЧНОМ ВЕЋУ ЗА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКЕ НАУКЕ УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ

Молим да у складу са чл. 30 Закона о високом образовању и чл. 128 Статута Универзитета дате сагласност на извештај комисије о урађеној докторској дисертацији:

Назив дисертације: Историја, траума и трагање у делима Барбиса, Малапартеа, Жапризоа и Барика
Научна област УДК(текст): романистика, италијанистика, компаратистика
Ментор и састав комисије за оцену дисертације:
проф. др Катарина Мелић, ментор, ванредни професор, Ужа научна област: Француска књижевност и култура, Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у Крагујевцу
доц. др Душан Живковић, доцент, Ужа научна област: Теоријске књижевне дисциплине и општа књижевност, Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у Крагујевцу
проф. др Жељко Ђурић, редовни професор, Ужа научна област: Италијанска књижевност Филолошки факултет, Универзитет у Београду
Главни допринос дисертације (текст до 100 речи)
Ова теза пружа широку перспективу за сагледавање односа између историје и трауме на пољу књижевности. Истраживање је извршено на корпусу два француска и два италијанска аутора чија је заједничка тема Први светски рат. Проблематика се сагледава из двеју кључних перспектива: из перспективе учесника у догађају, кроз дела Барбиса и Малапартеа, и из перспективе накнадног сагледавања догађаја, кроз романе Жапризоа и Барика. У тези су истражени историјски, идеолошки и етички оквири анализираних дела, као и траума у свом индивидуалном, колективном и трансгенерацијском облику. Посебно је истражен значај књижевности у процесу разрешења трауме чији се корени налазе на пољу историјског.

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Презиме и име кандидата: Петровић Љиљана
Назив завршеног факултета: Филолошки факултет, Универзитет у Београду
Одсек, група, смер: Француски језик и књижевност и италијански језик
Година дипломирања: 1989.
Назив магистарског рада, односно докторског студијског програма: Докторске студије из филологије (језик и књижевност), модул Докторске студије из књижевности
Научно подручје: Филолошке науке
Година одбране: _____

Факултет и место: _____

Број публикованих радова: (навести рад који се тражи из члана 9. овог правилника)
7(седам)

1. Петровић, Љиљана. 2010. Динамика Корнејевог лика - виђења Дубровског, Старобинског и Пулеа. *Наслеђе*, Крагујевац, година VII, бр.15, стр. 103-111. [M51]
УДК 821.133.1.09-2 Корнеј П.; 82.09(091)(44)
ISSN 1820-1768
2. Петровић, Љиљана. 2011. Trauma, témoignage et démystification - expérience de la Grande Guerre: Barbusse et Malaparte. *Наслеђе*, Крагујевац, година VIII, бр.19, стр. 85-93. [M51]
УДК 94(100)“1914/1918“:82
159.97:355.018
ISSN 1820-1768
3. Петровић, Љиљана. 2010. Аутентичне вредности у делу *Златна рибица* Ле Клезиоа. Зборник радова са научног скупа *Језик, књижевност, промене*, Филозофски факултет, Ниш. стр. 393-401. [M14]
УДК 821.133.1.09-31 Ле Клезио Ж.Р.
ISBN 978-86-7379-205-7
4. Петровић, Љиљана. 2012. Traumatisme – identité communication dans l’œuvre de Jarpisot et Baricco. Зборник радова са научног скупа *Comparativism, Identity, Communication*, Универзитет у Крајови, Крајова, 2012, стр. 126-136. [M14]
ISBN 978-606-14-0480-3
5. Петровић, Љиљана. 2013. La perspective historique du présent et de l’avenir: Le feu de H. Barbusse et Viva Caporetto! La révolte des saints maudits de C. Malaparte. Зборник радова са научног скупа *La langue et la littérature à l’épreuve du temps*, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, стр. 57-67. [M14]
УДК 821.133.1-31.09 Barbusse H.
821.131.1-31.09 Malaparte C.
94(100)“1914/1918“:82
ISBN 978-86-85991-56-1
6. Петровић, Љиљана. 2009. Француски писци на сцени нишког позоришта у 19. веку. Зборник радова са I научног скупа младих филолога Србије, *Савремена проучавања језика и књижевности*, година I/ књ.2, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, стр. 321-329. [M63]
ISBN 978-86-85991-17-2
7. Петровић, Љиљана. 2011. Сећање на Кобарид у делу *Ова прича* Алесандра Барика - историјска и метафизичка димензија. Зборник радова са II научног скупа младих филолога Србије, *Савремена проучавања језика и књижевности*, година II/ књ.2, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, стр. 195-200. [M63]
ISBN 978-86-85991-31-8

Назив и седиште организације у којој је кандидат запослен: Факултет уметности,
Универзитет у Нишу

Радно место: Наставник страног језика – италијански језик

**ПОТВРЂУЈЕМО ДА КАНДИДАТ ИСПУЊАВА УСЛОВЕ УТВРЂЕНЕ
ЧЛ. 30 ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ И ЧЛ. 128 СТАТУТА
УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ**

У прилогу вам достављамо:- Извештај комисије о оцени урађене докторске дисертације;

- Одлуку научно-наставног већа факултета о прихватању извештаја комисије о урађеној докторској дисертацији

Крагујевац, 06.10.2015.

ДЕКАН

проф. др Иван Коларић

ПРИМЉЕНО: 12. 10. 2015			
Орг. јед.	Б р о ј	Прилог	Вредност
01	3627		

**НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ОДСЕКА ЗА ФИЛОЛОГИЈУ
ФИЛОЛОШКО-УМЕТНИЧКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ**

Наставно-научно веће Одсека за филологију Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу, на седници одржаној 31.08.2015. године, предложило нас је, а Стручно веће за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу на седници одржаној 09.09.2015. године именовало у Комисију за оцену и одбрану докторске тезе под називом *Историја, траума и трагање у делима Барбиса, Малапартеа, Жапризоа и Барика* докторанткиње Љиљане Петровић. Наставно-научном већу Одсека за филологију захваљујемо на поверењу и част нам је да поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

I Опис докторске тезе

Докторска теза кандидаткиње Љиљане Петровић под називом *Историја, траума и трагање у делима Барбиса, Малапартеа, Жапризоа и Барика* има укупно 320 страна А4 формата, уобичајеног компјутерског прореда (1,5) и садржи: Наслов, Идентификациону картицу докторске тезе, Садржај, Резиме и кључне речи на српском језику, Резиме и кључне речи на енглеском, Увод, текст тезе који је организован у три целине од који се свака састоји од четири поглавља са више потпоглавља, Закључак, Библиографију и Индекс имена. На самом крају приложене су потписане изјаве о ауторству, о истоветности штампане и електронске верзије докторске тезе, као и изјава о коришћењу.

У уводу је кандидаткиња назначила чиме ће се бавити у свом раду, прецизирала употребу појмова историја и траума и истакла да је Први светски рат основна потка која повезује сва анализирана дела.

Поглавља у првој целини, „Аутори и дела“ носе назив по писцима који су анализирани у тези: „Анри Барбис“, „Курцио Малапарте“, „Себастијен Жапризо“ и „Алесандро Барико“. Свако од поглавља састоји се од три потпоглавља и садржи: биографију аутора, представљање дела које је предмет анализе и још по један параметар који доприноси бољем разумевању истих.

У оквиру поглавља о Анрију Барбису представљена је његова биографија, дело *Огањ*, штампано 1916. и потпоглавље о рецепцији дела у датом историјском тренутку.

У оквиру поглавља о Курцију Малапартеу представљена је његова биографија, дело *Живео Кобарид! Побуна светих проклетника* и потпоглавље о Малапартеовом односу према Француској где је писац дуго и често боравио, писао је и објављивао на француском.

У оквиру поглавља о Себастијену Жапризоу представљена је његова биографија, роман *Веридба је дуго трајала*. Како је дело доживело светски успех тек након што је постављено на филмско платно, у режији Жан-Пјер Женеа, у посебном потпоглављу извршена је компаративна анализа писане и екранизоване верзије.

У оквиру поглавља о Алесандру Барику представљена је његова биографија, дело *Ова прича*, и посебно поглавље „Сећање на Кобарид“, једино у коме се аутор бави Првим светским ратом.

Друга целина „Историјски оквири“ такође је подељена на четири поглавља које се свако састоји од више потпоглавља: „Оквир историје“, „Идеолошки оквири“, „Етички оквири“ и „Оквири нове генерације“.

У делу „Оквир историје“ анализиран је историјски контекст у коме се радње дела одвијају: политичка ситуација која доводи до избијања Првог светског рата, избијање самог сукоба и анализа рововског рата. Истражен је утицај који је Октобарска револуција имала на побуне до који је дошло на фонтовима широм Европе. Представљене су историјске околности под којима се одиграла битка код Кобарида, њен епилог, различита тумачења самог догађаја, као и начини на које је он представљен у делима Малапартеа и Барика. Објашњена је синтагма „француски различак“ и разлика између младог француског регрута, главног јунака Жапризоовог дела, и прекаљеног Барбисовог борца - редова (poilu). Како стрељање војника који су начинили неки преступ на фронту представља важну тему у анализираним делима, истражена је историјска подлога ових догађаја и пут рехабилитације таквих војника.

У делу о идеолошким оквирима трага се за идеолошким основама анализираних дела. Утврђено је да Барбис и Малапарте верују да екстремни ратни услови буде класну свест, с тим што се Барбис ослања на идеје Француске буржоарске револуције, док је у Малапартеовом делу присутан јак уплив идеја фашизма. Представљен је и паралелизам између унутрашњег преображаја Барбисових и Малапартеових јунака и преображаја који се одвија у самим писцима - процес преобраћања радикалних патриота у убеђене пацифисте и померање негативног фокуса са ратног на класног непријатеља.

У поглављу које се бави етичким оквирима представљених дела разматрен је однос између руководећих друштвених структура и појединца. Истраживање је спроведено на основу Фукоовог тумачења функције кажњавања и Жирарове анализе односа између насиља, кажњавања и жртве. Централна тема овог поглавља је стрељање сопствених војника и сврставање преступа и преступника у одговарајуће етичке категорије. Отворене су велике моралне дилеме везане за друштвену хипокризију, за однос између нелегитимног насиља, оличеног у освети, и легитимног насиља, оличеног у државном

апарату, за неприродну амбивалентност која влада између појмова праведног и легитимног.

У поглављу „Оквири нове генерације“ анализиран је утицај времена у коме су дела настала на сама дела. Констатовано је да се вера у колектив, напредак и могућност постизања праведне друштвене организације, карактерични за почетак 20. века када марксистичке идеје налазе своју практичну примену у Октобарској револуцији, јасно огледају у делима аутора тога времена, Барбиса и Малапартеа. Са друге стране, у делима Барика и Жапризоа уочено је присуство постмодерног погледа на свет који карактерише индивидуализам, агностицизам, песимизам, апсолутна индиферентност према идејама друштвеног напретка, као и потреба за преиспитивањем, ревалоризовањем, релативизовањем, ренаративизацијом.

Трећа целина, „Траума“, посвећена је проблему трауме и трагању за могућностима борбе против ње. Она се такође састоји од четири дела са више потпоглавља: „Траума“, „Колективна и трансгенерацијска форма“, „Трагање“ и „Позитивни аспекти трауме“.

У првом делу сагледан је феномен трауме, као психичке повреде и представљен историјат појма. Објашњава се и категорија трауматског искуства као искуства непосредног сучељавања са смрћу, као и значај фактора рецепције за настанак психичке повреде. Начин настанка психичке повреде и њено функционисање представљени су кроз теорију памћења Пјера Жанеа. Објашњен је феномен флешбекова, преплитање временских сфера и њихов погубан утицај на психу, као и чињеница да су, како време протиче, деструктивни ефекти трауме све израженији. Анализиран је и специфичан начин представљања трауме у делима Барика и Жапризоа, где и сам језик одаје проблем неосвешћивања и неприватања трауматског искустава.

Осим индивидуалне, обрађени су и феномени колективне и трансгенерацијске трауме кроз паралелу између индивидуалног, колективног и трансгенерацијског памћења. Објашњена је теорија Каја Ериксона о центрипеталним и центрифугалним силама трауме. Начин настанка колективне трауме и одбрамбених механизма на колективном нивоу анализиран је на примеру битке код Кобарида. Представљен је и проблем дихотомије између живог сећања и историје и истражени су мотиви настанка покрета за усмену историју и пројекта „Банке сећања“. Кроз анализу породичних ситуација Барика и Жапризоа, изведен је закључак да они, преко чланова своји породица, чувају живо сећање на Први светски рат.

„Трагање“ је назив трећег дела које се бави покушајем неутралисања деструктивног ефекта трауме и настојањем да се пронађе начин заштите од ње. Анализиране су сличности и разлике процеса детрауматизације на индивидуалном и колективном нивоу и указано је на важност стваралаштва, сведочанства, а самим тим и књижевности, у борби са траумом. Анализирани су покушаји ликова и аутора да неутралишу ефекте трауматског окружења проналажењем циља и смисла у историјској ситуацији у којој се налазе или изван ње, кроз писање и фикцију, тј. књижевност.

На крају су, у виду краћег поглавља, сагледани позивини аспекти трауме. Указано је на аналогију између трауме и хаотичног, деструктивног, принципа који она утеловљује.

У том контексту траума је сагледана као креативан и динамичан принцип. Указано је такође да динамика коју намеће траума увек доводи до новог квалитета који је изнуђен насилним променама и остварен у процесу прилагођавања на нове услове.

У закључку су наведена решења за појединачно постављене проблеме у раду са акцентом на значају књижевности у процесу трагања за разумевањем историје и у превазилажењу трауме на индивидуалном и колективном нивоу.

У Литератури је приложен списак од 262 библиографске јединице које је кандидаткиња користила при изради свог рада.

У Индексу имена наведено су имена аутора споменутих у овој докторској тези.

II Оцена о испуњености обима и квалитета у односу на пријављену тему

Приложена докторска теза Љиљане Петровић у потпуности испуњава циљеве дефинисане приликом пријављивања теме, у смислу предмета рада и истраживачких циљева и питања. Показало се да је одабрана тема, у научно-истраживачком смислу, била и захтевна, али и инспиративна за обраду. Истраживања вршена у оквиру овог рада и резултати до којих је докторанткиња дошла одражавају суштину комплексности карактера научних истраживања, о чему сведочи и исцрпна и богата библиографија на крају докторске тезе која заслужује сваку похвалу. Наслов докторске тезе у складу је са научним истраживањима оствареним у оквиру поставке и постављених питања у пријави теме, као и у реализацији исте. Докторанткиња Љиљана Петровић дефинисала је истраживачка питања и поставке и дала тумачења и одговоре. Исазала је способност комбиновања основног аналитичког и синтетичког научног метода, али и општих научних метода као што су индуктивно-дедуктивни и компаративни (интерлитерарни и интеркултурални) методи. Користећи у овој докторској тези плуридисциплинарни методолошки приступ, докторанткиња је кроз анализирана дела осветлила феномен историје и трауме у контексту Првог светског рата, као и њихов међузавистан однос. Истраживања Љиљане Петровић представљају значајан допринос целовитијем тумачењу односа између историје, трауме и књижевности.

III Значај и допринос докторске тезе са становишта актуелног стања у одређеној научној области и оцена њене оригиналности

Докторска теза Љиљане Петровић *Историја, траума и трагање у делима Барбиса, Малапартеа, Жапризоа и Барика* припада подручју компаратистике, француске и италијанске књижевности. Тема која је у тези обрађена никада није била самостални предмет анализе у науци о књижевности, како на нашим просторима, тако и у свету. Иако је овим ауторима публикован велики број библиографских јединица, може се закључити да је докторска теза Љиљане Петровић по први пут довела у везу четири аутора која припадају различитим културама.

Кандидаткиња је консултовала релевантну литературу која се директно, додирно или општеоријски односи на проблематику задату својом темом и исцрпно обрадила изабрану тему.

У раду је обрађен однос између историје и трауме кроз компаративну анализу четири дела различитих аутора, од којих су два дела француских писаца: *Огањ* Анрија Барбиса и *Веридба је дуго трајала* Себастијена Жапризоа, док су друга два дела из италијанске књижевности: *Живео Кобарид!* *Побуна светих проклетника* Курција Малапартеа и *Ова прича* Алесандра Барика

Тема на којој се истражују феномени историје и трауме и која обједињује сва дела је Први светски рат. Рад је врло комплексан како садржински, тако и у смислу ширине и организације грађе. Карактерише га велики број међусобних поређења која се врше у различитим смеровима. Дела и аутори се упоређују по односу који имају према историји, по врсти трауме која је њима у заступљена, по начину презентације узрочно-последичних односа ова два феномена, по понуђеним опцијама за разрешење трауме на индивидуалном, колективном и трансгенерацијском нивоу, по начину на који се трага за историјском истином. Будући да сви аутори нису стварали у истом временском периоду и да нису исте националности, поређења се врше и по националном, хронолошком, идеолошком и етичком критеријуму. Истраживање карактерише плуридисциплинаран приступ и употреба савремене литературе. У анализи су коришћени најновији радови из области историје, психологије, психијатрије, књижевне критике, социологије, антропологије, филозофије, религије.

Рад представља у потпуности оригиналан допринос изучавања књижевности која се бави тематиком Првог светског рата, због презентованих тема, начина на који се оне обрађују, ширине приступа и ослоња на савремену литературу.

Докторска теза *Историја, траума и трагање у делима Барбиса, Малапартеа, Жапризоа и Барика* је, дакле, према свим научним критеријумима вредно и оригинално научно дело.

IV Научни резултати докторске тезе, применљивост и корисност резултата у теорији и пракси; начин презентовања резултата научној јавности

С обзиром на наведене домете, оригиналност и актуелност докторске тезе Љиљане Петровић, научни резултати њене докторске тезе јесу компаративни, теоријски и интерпретативни. Компаративни приступ огледа се у компарацији четири писца из различитих култура и књижевних традиција, која се разликују на поетичком хоризонту, а налазе на истом антрополошком хоризонту. Интерпретативни резултат сагледава се у мултидисциплинарном приступу у расветљавању историјских околности и оквира и траума и трагањима за превазилажење траума у романима Барбиса, Малапартеа, Жапризоа и Барика.

Научни резултати докторске тезе Љиљане Петровић односе се у ужем смислу на однос између Првог светског рата и трауме њиме изазване у изабраним делима Барбиса, Малапартеа, Жапризоа и Барика, док се у ширем смислу односе на однос између историје, трауме и књижевности.

У презентацији историјских догађаја коришћени су извори угледних француских и италијанских историчара Николе Офенштада, Гија Педрончинија, Марија Изненгија, који су допуљени најновијим истраживањима објављеним поводом 100-годишњице избијања Великог рата (Дирдон, Ерве 2011, Делпиру 2014).

Након презентованог начина сагледавања историјских догађаја у књижевним делима, докторанткиња Љиљана Петровић тражи разлоге због којих су догађаји представљени управо на начин на који су презентовани. У том контексту она испитује идеолошки и етички контекст датих збивања као и идеолошке и етичке импликације које из њих произилазе, при чему јој ослонац пружају пре свега структуралистичка и антрополошка критика Мишела Фукоа и Рена Жирара.

Проблематика трауме представља други важан домен истраживања спроведеног у овој тези. Она је презентована у врло широком спектру, од директне, преко посредоване и трауме губитка, притом је интегрисано клиничко и социјално виђење трауме. Ослонац за ова истраживања потражен је у радовима из области психологије, психоанализе, укрштања психоанализе и књижевности Кети Карут, Басела ван дек Колка, Оноа ван дер Харта, Каја Ериксона, Џудит Херман, Шошане Фелман, Маријане Хирш. Истражено је присуство индивидуалне, колективне и трансгенерацијске трауме у делима, као и могућност постмеморијског сећања Жапризоа и Барика на Први светски рат. У циљу одређивања правилне дистинкције између индивидуалне, колективне и трансгенерацијске трауме детаљано су истражена и дихотомија између живог сећања и историје кроз теоријске поставке Јана и Алаиде Асман, Мориса Албваша, Пјера Норе, Пола Томпсона.

Резултати постигнути у овој тези представљају значајан допринос истраживању на пољу односа између историје, трауме и књижевности. Неки од њих ће овде бити наведени:

- Анализом историјског контекста утврђено је да током рата долази до промене става војника. Од убеђених патриота они постају пацифисти и револуционари. Трансформација је приказана је на примеру Барбиса и Малапартеа и ликова у делима ових писаца.
- Утврђено је да је под утицајем Октобарске револуције дошло је до повећаног броја саморањавања и дезертерстава међу војницима на Западном фронту. Ова појава видљива је, у другачијем контексту, код Жапризоа и Барика у чијим романима се овакве радње дешавају 1917. године.
- Констатовано је да кажњавање војника и лична и колективна одмазда које се препознају у Жапризоовом и Малапартеовом делу имају исти заједнички именитељ - насиље. Кажњавање војника које спроводи држава спада у легитимно насиље, док насиље постаје нелегитимно уколико га у име одмазде примењују појединци, пример Жапризоових јунака, односно, уколико га неинституционализовани колектив спроводи против институционализованог колектива – пример Малапартеових пешадинача.

- Анализом Бариковог и Жапризоовог дела утврђено је да је књижевни текст којим се изражава трауматско искуство исте природе као и доживљај тог искуства, односно, више симболичне него литералне природе. На примерима Барика и Жапризоа се то види у вербалним понављањима, фрагментарности и празнинама.
- Утврђено је да Барико и Жапризо преко чланова својих породица чувају живо сећање на Први светски рат, чији савременици нису били и да њихова сећања спадају у домен постмеморије коју је поближе дефинисала М. Хирш.
- Констатовано је да стваралаштво и сведочанство, забележено у књижевној форми, као и проналажење смисла унутар или изван домена историјског, представљају значајно оружје у борби са траумом на свим нивоима.

V Преглед остварених резултата рада кандидата у одређеној научној области

Докторанткиња је посвећена научно-истраживачком раду у области француске књижевности и италијанске књижевности.

До сада је написала, као аутор, десетак научних и стручних радова, који су објављени у домаћим и међународним часописима или зборницима са научних скупова или у процесу штампања. Разноликост радова, поткрепљено чињеницом да су поједини објављени у водећим научним часописима са листе ресорног Министарства или зборницима који се, по научним донетима, сврставају у најзначајнију категорију (M14), сведочи о озбиљности рада ове докторанткиње, њеној марљивости и свестраности.

Љиљана Петровић је до сада учествовала на седам скупова, међународних и домаћих.

У овом извештају не наводимо укупан списак радова докторанткиње. Наиме, известан број радова је у припреми за штампу. Наводимо, дакле, само радове који су објављени у категоризованим часописима или у рецензираним зборницима са научних (међународних и националних) скупова.

Радови из категорије M51

1. Петровић, Љиљана. 2010. Динамика Корнејевог лика - виђења Дубровског, Старобинског и Пулеа. Наслеђе, Крагујевац, година VII /бр.15-1, стр. 103-111.
УДК 821.133.1.09-2 Корнеј П.; 82.09(091)(44)
ISSN 1820-1768
2. Петровић, Љиљана. 2011. Trauma, témoignage et démystification - expérience de la Grande Guerre: Barbusse et Malaparte. Наслеђе, Крагујевац, година VIII/ бр.19, стр. 85-93.

УДК 94(100)“1914/1918“:82
159.97:355.018
ISSN 1820-1768

Радови из категорије М14

1. Петровић, Љиљана. 2010. Аутентичне вредности у делу *Златна рибица* Ле Клезивоа. Зборник радова са научног скупа *Језик, књижевност, промене*, Филозофски факултет, Ниш. стр. 393-401.

УДК 821.133.1.09-31 Ле Клезиво Ж.Р.
ISBN 978-86-7379-205-7

2. Петровић, Љиљана. 2012. Traumatisme – identité et communication dans l'œuvre de Japrisot et Varicco. Зборник радова са научног скупа *Comparativism, Identity, Communication*, Универзитет у Крајови, Крајова, 2012, стр. 126-136.
ISBN 978-606-14-0480-3

3. Петровић, Љиљана. 2013. La perspective historique du présent et de l'avenir: Le feu de H. Barbusse et Viva Caporetto! La révolte des saints maudits de C. Malaparte. Зборник радова са научног скупа *La langue et la littérature à l'épreuve du temps*, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, стр. 57-67.

УДК 821.133.1-31.09 Barbusse H.
821.131.1-31.09 Malaparte C.
94(100)“1914/1918“:82
ISBN 978-86-85991-56-1

Радови из категорије М63

1. Петровић, Љиљана. 2009. Француски писци на сцени нишког позоришта у 19. веку. *Савремена проучавања језика и књижевности*, Зборник радова са I научног скупа младих филолога Србије, година I/књ.2, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, стр. 321-329.

ISBN 978-86-85991-17-2

2. Петровић, Љиљана. 2011. Сећање на Кобарид у делу *Ова прича* Алесандра Барика - историјска и метафизичка димензија. *Савремена проучавања језика и књижевности*, Зборник радова са II научног скупа младих филолога Србије, година II/књ.2, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, стр. 195-200.

ISBN 978-86-85991-31-8

Учесће на домаћим научним скуповима

1. Петровић, Љиљана. „Француски писци на сцени нишког позоришта у 19. веку“, I научни скуп младих филолога Србије, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 2009.

2. Петровић, Љиљана. „Сећање на Кобарид у делу *Ова прича* Алесандра Барика - историјска и метафизичка димензија“, II научни скуп младих филолога Србије, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 2010.

Учешће на међународним научним скуповима

1. Петровић, Љиљана. „Аутентичне вредности у делу *Златна рибица* Ле Клезивоа“, научни скуп *Језик, књижевност, промене*, Филозофски факултет, Ниш, 2010.

2. Петровић, Љиљана. „Живети и писати Први светски рат“, научни скуп *Филолошка истраживања данас*, Филолошки факултет, Београд, 2010.

3. Петровић, Љиљана. „Trauma, témoignage et démystification - expérience de la Grande Guerre: Barbusse et Malaparte“, научни скуп *Dire, écrire, agir en français*, Филозофско-уметнички факултет, Крагујевац, 2010.

4. Петровић, Љиљана. „Traumatisme – identité et communication dans l'œuvre de Japrisot et Baricco“, научни скуп *Comparativism, Identity, Communication*, Универзитет у Крајови, Крајова, 2011.

5. Петровић, Љиљана. „La perspective historique du présent et de l'avenir: Le feu de H. Barbusse et Viva Caporetto! La révolte des saints maudits de C. Malaparte“, научни скуп *La langue et la littérature à l'épreuve du temps*, Филозофско-уметнички факултет, Крагујевац, 2013.

ЗАКЉУЧАК

VI Закључак и препорука

Прегледавши приложени рукопис и достављене материјале, Комисија са одговорношћу констатује да је докторска теза кандидаткиње Љиљане Петровић ***Историја, траума и трагање у делима Барбиса, Малапартеа, Жапризоа и Барика*** проистекла из оригиналног научно-истраживачког рада. Докторанткиња је темељно обрадила тему, приступивши јој из неколико перспектива, уз примену комбинованог мултидисциплинарног аналитичко-синтетичког методолошког приступа: постмодерне теорије преиспитивања историје, теорије психоанализе, антропологије, културологије, филозофије, социологије, религије, психологије, уз проучавање антрополошке, историјске и идеолошке позадине тренутка настанка проучаваних романа.

Ова вишестрана испитивања воде Љиљану Петровић закључку да оно што обједињује сва трагања у анализираним делима јесте прича у коју се претачу унутрашње трауме и која остаје као сведочанство о преживљеном које као „незванична“ сведочанства остају записана у књижевности. На тај начин, писци остављају на нивоу микроисторије сведочанства о догађајима на нивоу макроисторије, покушавајући да схвате човекову позицију у замкама историје. Пут којим се сви крећу јесте пут књижевности, уносећи тако

у историјске оквира сопствену фикцију. Љиљана Петровић јасно указује на чињеницу да се борба са траумом води и кроз писање, и да фикција помаже да се доживљено искуство промисли и постане прихватљиво, како за учеснике догађаја, писце тих догађаја, тако и за читаоца.

Писана јасним језиком и са јасном мишљу, уз добро познавање изузетно богате и обимне теоријске литературе и бројних радова из области француске књижевности пре свега, и италијанске књижевности, као и уз добро владање књижевно-критичким и књижевно-теоријским, као и научним апаратом, са вештином истинског и темељног истраживача који се труди да постављену проблематику испита из различитих углова, да прецизно дефинише своја полазишта и да се критички постави, а уједно и олакша читање добрим сачињеним индексом имена, докторска теза Љиљане Петровић представља несумњив допринос студијама француске књижевности и италијанске књижевности.

Комисија, стога, са задовољством закључује да докторска теза кандидаткиње Љиљане Петровић под насловом *Историја, траума и трагање у делима Барбиса, Малапартеа, Жапризоа и Барика* представља значајан научни допринос у области француске књижевности и италијанске књижевности, те да је у свему израђена у складу са стандардима научно-истраживачког рада. Сходно томе, предлагемо Наставно-научном већу Одсека за филологију Филолошко-уметничког факултета у Крагујевцу да прихвати овај извештај и позитивну оцену докторске тезе, те омогући кандидаткињи јавну одбрану пред комисијом у истом саставу.

Крагујевац, 06.10.2015.

КОМИСИЈА

Melichatacin

1. др Катарина Мелић, ванредни професор
Ужа научна област: *Француска књижевност и култура*,
Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у
Крагујевцу

Душан Живковић

2. др Душан Живковић, доцент
Ужа научна област: *Теоријске књижевне дисциплине и
општа књижевност*, Филолошко-уметнички факултет
Универзитет у Крагујевцу

Жељко Ђурић

3. др Жељко Ђурић, редовни професор
Ужа научна област: *Италијанска књижевност*,
Филолошки факултет, Универзитет у Београду